

Bakalářská práce (vedoucí práce)

Jméno a příjmení: Julie Popelková

Název: Od kódu k tvořivosti: Smišený výzkum vlivu učení se programování na kreativní myšlení dospělých

Bakalářská práce Julie Popelkové má dlouhou genezi, spojenou se změnou tématu, dlouhodobými zdravotními obtížemi řešitelky, přerušáním studia a mnohými dalšími peripetemi, které bylo v průběhu několika let potřeba dořešit. Kolegyně se mnou konzultovala design studie, který držela pevně v rukách a při sběru dat vykazovala velkou motivaci práci dokončit, což při sběru dat v pre- i post-testu s dotazníky a rozhovory nebylo veskrze jednoduché. Navzdory dlouhému času psaní jsem se však, kromě jedné kapitoly, mohl s textem práce seznámit až po jeho odevzdání, což předesílám s tím, že práce si neprošla martyriem iterací, kterým jsou mí studující zpravidla vystaveni. A navzdory tomu je to z mého pohledu práce zdařilá. Především teoretická část prokazuje schopnost studentky syntetizovat poznatky ze zahraniční literatury (90 především zahraničních výzkumných studií), kdy sice poněkud zešíroka, ale přeci jenom dospívá k současnému stavu poznání = od tradičních konceptualizací (4P) po ty nejnovější (vliv metakognice a autoregulace při kreativním řešení nedostatečně definovaných problémů). Část práce věnovaná programování je poněkud více deskriptivní, ale v kapitole „Vztah mezi kreativitou a programováním“ sloužící jako své druhu Present Study studentka předkládá argumenty (založené na výsledcích minulých studií) které poukazují na vztah mezi učením se programování a nárůstem kreativity.

Výzkumná část si se sebou nese několik problémů, které mne mrzí o to více, o co se jim dalo vyhnout právě těmi iteracemi. Kupříkladu využití parametrických statistických testů nebo nešťastné využití interpretativní fenomenologické analýzy dat, které ale bylo paradoxně využito v zásadě šťastně, protože studentka s velikou pravděpodobností Ipu nerealizovala, protože realizovala tematickou analýzu, která by byla v tomto kontextu využita správně (ale ty termíny!). Navzdory mým výtkám je však velice pravděpodobné, že výsledky práce by byly stejné i s využitím oněch neparametrických testů nebo korektní terminologií = kreativita vlivem programovacího kurzu nevzrostla, ani se jedinci schopní kurz dokončit v pre-testu v kreativité neodlišovali. V kontextu bakalářského studia oceňuji pak diskuzi výsledků, která není pouze popisná, ale skutečně se snaží výsledky vysvětlit v kontextu předešlých výzkumných zjištění.

Práci tedy doporučuji k obhajobě s tím, že výslednou známku udělí komise na základě diskuze.

Na obhajobě bych studentku požádal, aby v kontextu současných teorií (kreativní metakognice a autoregulace) zesumarizovala důvody, proč předpokládala, že kurz programování měl vést k nárůstu kreativity, ale nakonec úroveň kreativity nevzrostla.

Praha, 10.02.2025

PhDr. Marek Urban, PhD.